

ЗАКОН

О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ BANCA INTESA AD BEOGRAD, UNICREDIT BANK SRBIJA AD BEOGRAD И ОТП BANKA SRBIJA AD NOVI SAD ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС” НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О ДУГОРОЧНОМ ИНВЕСТИЦИОНОМ КРЕДИТУ РАДИ ИЗГРАДЊЕ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА ЛЕСКОВАЦ-ВРАЊЕ И ТРИ ПРИМОПРЕДАЈНЕ СТАНИЦЕ

Члан 1.

Република Србија преузима обавезу да као гарант измири обавезе Јавног предузећа „Србијагас” Нови Сад (у даљем тексту: Зајмопримац), по основу:

1) уговора о кредиту одобреног од стране Banca Intesa AD Beograd у износу који не може бити већи од динарског износа индексираног у еврима, у износу до 25.000.000 евра (словима: двадесетпетмилиона евра), увећаног за износ припадајуће уговорене камате;

2) уговора о кредиту одобреног од стране UniCredit bank Srbija a.d. Beograd у износу који не може бити већи од динарског износа индексираног у еврима, у износу до 50.000.000 евра (словима: педесетмилиона евра), увећаног за износ припадајуће уговорене камате;

3) уговора о кредиту одобреног од стране OTP banka Srbija a.d. Novi Sad у износу који не може бити већи од динарског износа индексираног у еврима, у износу до 50.000.000 евра (словима: педесетмилиона евра), увећаног за износ припадајуће уговорене камате.

Члан 2.

Гаранцију из члана 1. тачка 1) овог закона Република Србија издаје у корист Banca Intesa AD Beograd, на име обавеза из Уговора о кредиту бр. 18871687, у износу до 25.000.000 евра (словима: двадесетпетмилиона евра), у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,91% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и Banca Intesa AD Beograd, дана 17. априла 2026. године.

Члан 3.

Гаранцију из члана 1. тачка 2) овог закона Република Србија издаје у корист UniCredit bank Srbija a.d. Beograd, на име обавеза из Уговора о дугогорчном инвестиционом кредиту бр. РЛ 0025/26, у износу до 50.000.000 евра (словима: педесетмилиона евра), у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 2,55% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и UniCredit bank Srbija a.d. Beograd, дана 17. априла 2026. године.

Члан 4.

Гаранцију из члана 1. тачка 3) овог закона Република Србија издаје у корист OTP banka Srbija a.d. Novi Sad, на име обавеза из Уговора о дугорочном инвестиционом кредиту бр. 00-421-0646933.9/KR2026/3336, у износу до 50.000.000 евра (словима: педесетмилиона евра), у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије увећаног за номиналну каматну стопу која је варијабилна и износи тромесечни EURIBOR плус каматна маржа која износи 1,95% на годишњем нивоу, закљученог између Зајмопримца и OTP banka Srbija a.d. Novi Sad, дана 17. априла 2026. године.

Члан 5.

Република Србија (у даљем тексту: Гарант) овим неопозиво, безусловно, без приговора и на први позив гарантује, да ће измирити дуг Зајмопримца према Banca Intesa AD Beograd, UniCredit bank Srbija a.d. Beograd и OTP banka Srbija a.d. Novi Sad (у даљем тексту: Банке), односно свих плативих износа о њиховом доспећу, у свему на начин и у складу са условима из појединачних уговора о кредиту, са роком важности који ће бити дужи за месец дана од рока доспећа кредита, чиме се ствара обавеза отплате дуга насталог по основу датих гаранција да плати доспелу а неизмирену обавезу уколико Зајмопримац не изврши ту своју обавезу благовремено, у складу са уговорима о кредиту са Банкама.

Уколико Гарант не изврши своје обавезе, у року из става 1. овог члана, свака од Банкама ће независно једна од друге имати право да прогласи доспелим све износе који су плативи у складу са одредбама појединачних уговора о кредиту из чл. 2-4. овог закона.

У случају активирања гаранције из члана 1. овог закона, свака од Банкама ће имати право да од Гаранта наплати износ својих доспелих а неизмирених потраживања. Гарант се обавезује да ће обезбедити у буџету за одговарајућу фискалну годину, средства неопходна за извршавање преузетих обавеза по овој гаранцији.

Члан 6.

Отплату кредита врши Зајмопримац према Банкама у динарима индексирано према вредности евра, све у складу са одредбама појединачних уговора о кредиту из чл. 2-4. овог закона.

Средства за отплату кредита обезбедиће Зајмопримац из сопствених прихода.

Зајмопримац је дужан да средства за отплату кредита обезбеђује према плану отплате, у износу који укључује главницу и обрачунату камату.

Члан 7.

Ако по основу гаранције из члана 1. овог закона Гарант изврши обавезу уместо Зајмопримца, Гарант ће од Зајмопримца имати право на повраћај главнице и камате, као и свих других трошкова који могу настати у вези са извршавањем обавеза уместо Зајмопримца, до висине износа измирене обавезе, као и право да од Зајмопримца наплати обрачунату законску затезну камату. Гарант своје право повраћаја од Зајмопримца неће остваривати пре потпуног намирања потраживања свих Банкама, нити ће поступати противно њиховим интересима.

Право на повраћај средстава из става 1. овог члана Гарант ће остварити тако што ће иницирати наплату са рачуна Зајмопримца на основу овлашћења

добијеног од Зајмопримца или других инструмената обезбеђења, у складу са прописима којима се уређује платни промет.

Члан 8.

Средства кредита која су Зајмопримцу стављена на располагање на основу уговора о кредиту из чл. 2-4. овог закона за које се издаје гаранција по овом закону уплатиће се на наменски рачун Зајмопримца који ће се отворити код Народне банке Србије, након ступања на снагу овог закона. Средства са наменског рачуна користиће се за плаћање обавеза Зајмопримца само уз сагласност министра финансија.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1. тачка 15. Устава Републике Србије, према којој Република Србија уређује и обезбеђује финансирање остваривања права и дужности Републике Србије, утврђених Уставом и законом. Истовремено члан 16. Закона о јавном дугу („Службени гласник РС”, бр. 61/05, 107/09, 78/11, 68/15, 95/18, 91/19 и 149/20) прописује да Република може дати гаранцију за измирење дуга јавних предузећа чији је оснивач.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење овог закона о давању гаранције Републике Србије у корист Banca Intesa AD Beograd, UniCredit bank Srbija a.d. Beograd и OTP banka Srbija a.d. Novi Sad (у даљем тексту: Зајмодавац) по задужењу Јавног предузећа „Србијагас” Нови Сад (у даљем тексту: Зајмопримац) садржани су у члану 16. став 4. Закона о јавном дугу, односно у потписаном уговору између Зајмодаваца и Зајмопримаца у износу до 125.000.000 евра (словима: сто двадесет пет милиона евра), ради изградње разводног гасовода Лесковац-Врање и три примопредајне станице.

У потписаним уговорима, повлачење средстава кредита у износу до 125.000.000 евра (словима: сто двадесет пет милиона евра), условљено је давањем гаранције Републике Србије (у даљем тексту: Гарант), односно ступањем на снагу закона о давању гаранције Републике Србије.

Гарант неопозиво, безусловно и на први позив гарантује, као примарни дужник уредно и благовремено плаћање сваког и свих износа доспелих за плаћање по основу појединачних уговора о кредиту, као и благовремено извршавање свих осталих обавеза Зајмопримца, а у складу са појединачним уговорима о кредиту. Уколико Гарант оформи ново правно лице које би наставило оперативно пословање Зајмопримца, Гарант је у обавези да предузме све радње са циљем да омогући, између осталог, да ново правно лице приступи дугу и преузме обавезе отплате одобрених кредита.

Законом о буџету Републике Србије за 2026. годину („Службени гласник РС”, број 108/25) предвиђено је давање гаранције Републике Србије пословним банкама за ЈП „Србијагас” Нови Сад ради изградње разводног гасовода Лесковац-Врање и три примопредајне станице (Интерконекција Србија – Северна Македонија са изградњом новог гасовода), у износу до 170.000.000 евра, с обзиром да се ради о стратешким пројектима од интереса за Републику Србију који омогућавају сигурно и континуирано снабдевање домаћег тржишта природним гасом.

ЈП „Србијагас” Нови Сад је носилац инвестиционих пројеката од стратешког значаја који су започети по раније донетим закључцима Владе. Један од најзначајних с аспеката диверзификације праваца снабдевања Републике Србије природним гасом је пројекат изградње разводног гасовода Лесковац-Врање тј. повезивање са Републиком Северном Македонијом. Део финансирања за пројекат изградње разводног гасовода Лесковац-Врање (без повезивања са Северном Македонијом) је обезбеђен из средстава кредита пословних банака у претходном периоду, али током реализације пројекта

настала је потреба за накнадним радовима (извођење радова на смањењу ризика од НУС на траси ГРЧ Орљане-ГМРС Врање, израда пројектно техничке документације РГ 11-02 Орљане-Лесковац-Врање дужине 104 km, изградња пројектно техничке документације РГ Врање-граница са Републиком Северном Македонијом, радови на изградњи гасовода Врање-граница са Републиком Северном Македонијом пречника DN500 дужине око 45 km са пратећим надземним објектима, радови на продужењу деонице гасовода Орљане-Врање укључујући и одвојак за ГМРС Лесковац, изградња оптичког кабла за гасовод Орљане-Врање-Република Северна Македонија према новој дужини гасовода и захтеву за напајањем свих надземних објеката), као и за изградњом три нове примопредајне станице у циљу побољшања технологије мерења и потпуне контроле транспортних количина природног гаса на местима примопредаје у и из транспортног система у складу са европским стандардима. Све наведено је иницирало потребу да се обезбеде додатна финансијска средства за реализацију наведених активности.

С обзиром да се ради о стратешким пројектима од интереса за Републику Србију који омогућавају сигурно и континуирано снабдевање домаћег тржишта природним гасом, Република Србија је спремна да пружи подршку ЈП „Србијагас” за обезбеђивање неопходних финансијских средстава, те је Законом о буџету Републике Србије за 2026. годину предвиђено издавање гаранције пословним банкама за задуживање ЈП „Србијагас” Нови Сад за напред наведено у износу до 170 милиона евра („Службени гласник РС”, број 108/25).

Уважавајући све напред наведено, створени су услови за давање одобрења за дугорочно задуживање ЈП „Србијагас” Нови Сад код домаћих и страних пословних банака уз гаранцију државе у износу до 170 милиона евра за финансирање поменутог пројекта.

Ради прибављања наведених средстава, ЈП „Србијагас” Нови Сад је спровео поступак набавке за кредит код пословних банака на износ до 125.000.000 евра, и Banca Intesa AD Beograd, UniCredit bank Srbija a.d. Beograd и OTP banka Srbija a.d. Novi Sad су изабране у поменутом поступку као најповољније, у складу са критеријумом најниже понуђене укупне цене.

Након спроведеног поступка, донета је одлука о додели уговора и као најповољније изабрана су понуде Banca Intesa AD Beograd, UniCredit bank Srbija a.d. Beograd и OTP banka Srbija a.d. Novi Sad које су понудиле најниже укупне цене, тако да ће средства кредита бити стављена на располагање ЈП „Србијагас” Нови Сад под следећим условима:

- каматна стопа износи 1,91% код Banca Intesa AD Beograd на годишњем нивоу + тромесечни ЕУРИБОР, код између UniCredit bank Srbija a.d. Beograd каматна стопа износи 2,55% на годишњем нивоу + тромесечни ЕУРИБОР, и код OTP banka Srbija a.d. Novi Sad каматна стопа износи 1,95% на годишњем нивоу + тромесечни ЕУРИБОР;
- период трајања кредита је пет година укључујући период чека у трајању од једне године;
- отплата кредита је тромесечна;
- повлачење средстава кредита у једној или више транши.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Предлога закона предвиђа се преузимање обавезе Гаранта да измири обавезе Зајмопримца по задужењу код Зајмодавца, у износу до 125.000.000 евра у динарској противвредности.

Одредбама чл. 2-4. Предлога закона предвиђа се да гаранцију из члана 1. овог закона, Гарант даје Зајмодавцу на име обавезе из закључених појединачних уговора о кредиту.

Одредбом члана 5. Предлога закона предвиђају се питања која се односе на обавезе Гаранта.

Одредбом члана 6. Предлога закона предвиђају се питања која се односе на обавезе Зајмопримца.

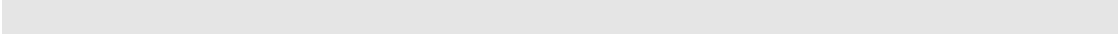
Одредбом члана 7. Предлога закона предвиђа се регресно право Гаранта ако по основу издате гаранције изврши обавезу уместо Зајмопримца, као корисника кредита.

Одредбом члана 8. Предлога закона предвиђа се отварање наменског рачуна код Народне банке Србије за плаћање обавеза Зајмопримца уз сагласност министра финансија.

Одредбом члана 9. Предлога закона предвиђа се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона обезбеђиваће се средства у буџету Републике Србије.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ
--

1. Овлашћени предлагач - Влада

Обрађивач - МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

2. Назив прописа

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ BANCA INTESA AD BEOGRAD, UNICREDIT BANK SRBIJA AD BEOGRAD И OTP BANKA SRBIJA AD NOVI SAD ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О ДУГОРОЧНОМ ИНВЕСТИЦИОНОМ КРЕДИТУ РАДИ ИЗГРАДЊЕ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА ЛЕСКОВАЦ-ВРАЊЕ И ТРИ ПРИМОПРЕДАЈНЕ СТАНИЦЕ

DRAFT LAW ON THE PROVISION OF A GUARANTEE BY THE REPUBLIC OF SERBIA IN FAVOR OF BANCA INTESA AD BEOGRAD, UNICREDIT BANK SRBIJA AD BEOGRAD И OTP BANKA SRBIJA AD NOVI SAD FOR THE SETTLEMENT OF THE OBLIGATIONS OF THE PUBLIC ENTERPRISE „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, ON THE BASIS OF A LONG-TERM INVESTMENT LOAN AGREEMENT FOR THE CONSTRUCTION OF THE LESKOVAC-VRANJE GAS DISTRIBUTION PIPELINE AND THREE TRANSFER STATIONS

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Не постоје релевантне одредбе Споразума

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Није потребан прелазни рок за усклађивање законодавства

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

Не постоје одредбе на основу којих је потребно оценити испуњеност обавезе

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

Не постоје наведене одредбе

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Не постоји веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађеност са њима,

Не постоје одредбе примарних извора права Европске уније

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Не постоје секундарни извори права Европске уније

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

Не постоје остали извори права Европске уније

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност

Не постоје наведени разлози

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

Није потребан рок за усклађивање

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произлази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Не постоје прописи ЕУ са којима је потребно обезбедити усклађеност

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не постоји наведени извори права Европске уније

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Није

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Полазећи од нормативног садржаја предметног закона није потребно обавити консултације са Европском Комисијом и другим стручним телима Европске уније.